

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 6Co/356/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216204275  
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3216204275.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. nad A., M. XXXX/X, zastúpeného Mgr. Eva Ivančová, advokátka so sídlom Bánovce nad Bebravou, M. R. Štefánika 55/2, proti žalovanej: M. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., Q. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Margita Kytnarová, advokátka so sídlom Topoľčany, Sv. Cyrila a Metoda 4595/18, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 4C/236/2016 -91 zo dňa 30. mája 2017, takto

### rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým v záhlaví identifikovaným rozsudkom súdu prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd určil, že je výlučným vlastníkom bytu č. XX na 8. poschodí vo vchode č. X domu s. č. XXXX na parc. č. XXXX a podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu v 43/4875 (ďalej ako "predmetný byt" alebo ako "dar"), ktorý je zapísaný na LV č. 2209 pre katastrálne územie Bánovce nad Bebravou, a aby súd zaviazal žalovanú nahradiť mu trovy konania. O trovách konania rozhodol výrokom II. tak, že žalovanej priznal právo na ich náhradu v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že medzi stranami sporu, súrodencami nebolo sporné, že dňa 27.3.2012 žalobca ako darca a žalovaná ako obdarovaná uzatvorili darovaciu zmluvu a dohodu o zriadení vecného bremena formou notárskej zápisnice, ktorej predmetom bol dar - byt, ku ktorému sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva v tom spore podľa ust. § 630 Občianskeho zákonníka, a ktorý dar žalovaná prijala. V bode 3. tejto zmluvy vo forme notárskej zápisnice sa zároveň žalobca a žalovaná dohodli na zriadení vecného bremena - bezplatné doživotné právo bývania a užívania nehnuteľnosti (predmetného bytu), v prospech žalobcu. Vklad vlastníckeho práva a súčasne vecného bremena na základe tejto zmluvy bol povolený dňa 19.04.2012 pod V 443/2012. Taktiež nebolo medzi stranami sporné, že žalovaná obdržala list žalobcu zo dňa 12.12.2016, v ktorom žalobca žalovanú vyzýva na vrátenie daru-predmetného bytu. Vlastníčkou predmetného bytu je žalovaná. Zo znenia žaloby zo dňa 21.12.2016 a listiny žalobcu zo dňa 12.12.2016 súd ustálil, že žalobca sa domáha vrátenia daru resp. určenia vlastníckeho práva k daru voči žalovanej, pretože žalovaná hrubo porušila dobré mravy, tým, že porušila žalobcove práva vyplývajúce z uzatvoreného vecného bremena na základe Notárskej zápisnice N133/2012, NZ 10895/2012, a to z dôvodu, že dňa 09.11.2016 za asistencie Mestskej polície požiadala správcu domu Byttherm s.r.o. o demontáž vodomeroch a prívodu vody v predmetnom byte a tým úmyselne znemožnila riadne užívanie bytu, bez vody je viac ako mesiac, vodu

si musí donášať od známych a vo zvýšenej miere si pitnú vodu kupuje. Správanie žalovanej voči žalobcovi (vypnutie vody) považuje za hrubé porušenie morálnych zásad a dôvodom na vrátenie daru. Aj keď žalobca vo výzve na vrátenia daru za hrubé porušenia dobrých mravov považuje i konania žalovanej- vyhrážky, že bude bezdomovcom, vrátenia daru z týchto dôvodov sa spore nedomáha, a preto sa súd týmito okolnosťami v tomto spore nezaoberal. Zo zhodných tvrdení strán sporu i z listiny Mestskej polície Mesta Bánovce nad Bebravou zo dňa 05.12.2016 mal súd preukázané, že došlo skutočne k demontáži vodomerov vody v predmetnom byte. Zo zhodných tvrdení strán sporu, je zrejme že na základe rozhodnutia - neodkladného opatrenia Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.kon. 2C/1/2016-19 zo dňa 03.01.2017, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 09.01.2017 žalovaná zabezpečila montáž vodomerov a obnovenie prívodu studenej a teplej vody v predmetnom byte. Taktiež zo zhodných tvrdení strán sporu je zrejme, že dar-predmetný byt užíva žalobca, žalovaná predmetný byt neužíva a že žalobca dlhodobo s užívaním a bývaním v predmetnom byte (dar) neuhrádza žiadne náklady. Z potvrdenia zo dňa 05.12.2016 a zo záznamu OR PZ Bánovce nad Bebravou, obvodné oddelenie zo dňa 02.12.2016 súd zistil, že hliadka Mestskej polície Mesta Bánovce nad Bebravou vykonala asistenciu pri demontáži vodomerov v byte Viery Grmanovej dňa 09.11.2016 od 8,50 do 10,00 hod a dňa 14.11.2016 žalobca podal oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ku ktorému malo dôjsť dňa 09.11.2016 okolo 8.00 hod. Z výzvy zástupkyne žalovanej zo dňa 08.06.2015 adresovanej žalobcovi, ktorej súčasťou boli i prílohy (a ktorú žalobca prevzal dňa 16.06.2015), ďalej z výzvy zástupkyne žalovanej zo dňa 10.10.2016 adresovanej žalobcovi, ktorej súčasťou boli i prílohy, (ktorú žalobca prevzal dňa 13.10.2016) súd zistil, že žalovaná vyzývala žalobcu, aby uhradil náklady spojené s užívaním predmetného bytu vyčíslené správcou bytového domu v predmetnom vyúčtovaní za rok 2014 (vo výške 636,17 eur) a hradil aj náklady za rok 2015. V prípade že k úhrade nedôjde, udeľuje žalovaná súhlas k odpojeniu dodávky teplej a studenej vody v predmetnom byte ku 25.06.2015. Na úhradu dlhu vo výške 2 142,43 eur, opätovne vyzvala žalobcu žalovaná prostredníctvom zástupcu aj dňa 10.10.2016 výzvou, ktorú žalobca prevzal. Z dokladov žalovanej vyplýva, že dňa 14.11.2016 a 02.12.2016 vykonala vklad finančnej hotovosti vo výške 1 268,99 a 733,62 eur na účet SK810200000000010804192. Z listiny správcu bytového domu (v ktorom sa uvádza č. účtu SK810200000000010804192) zo dňa 19.09.2016 označená ako upomienka a pokus o pokonávku a zo dňa 20.10.2016 označená ako upomienka-posledná výzva spoločnosť Byttherm s.r.o. vyplýva, že táto spoločnosť vyzýva žalovanú k úhrade nedoplatku vo výške 2 063,36 eur (k 20.10.2016 už cca 2 252,- eur) pod hrozbou vymáhania. Z rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.kon. 6C/84/2014-74 zo dňa 10.12.2014 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.kon. 19Co/ 148/2015-119 je zrejme, že žalobca sa už v minulosti domáhal na základe výzvy na vrátenia daru-predmetného bytu určenia vlastníckeho práva k predmetnému bytu, v ktorom spore sa súd zaoberal povinnosťou oprávneného z vecného bremena - žalobcu platiť služby spojené s užívaním bytu v prípade zriadenia a vzniku práva z vecného bremena bezplatného užívania a bývania k predmetnému bytu. Z odvodnení týchto rozhodnutí vyplýva, že "Pokiaľ ide o skutočnosť, že odporkyňa (žalovaná) neplatila platby spojené s užívaním bytu, súd uvádza, že v darovacej zmluve bolo dohodnuté vecné bremeno spočívajúce v bezplatnom doživotnom práve bývania a užívania predmetného bytu. Zriadením takéhoto vecného bremena sa vlastník ako povinný z vecného bremena vzdáva jedného z vlastníckych atribútov - práva danú vec užívať, v prospech oprávneného z vecného bremena, a to (ak je to dohodnuté ako bezplatné právo) bez nároku na odplatu. Takéto vecné bremeno teda spočíva v tom, že vlastník je bezodplatne povinný strpieť užívanie danej veci (nehnutelnosti) oprávneným z vecného bremena. Bezplatné právo bývania a užívania však (pokiaľ nie je výslovne dohodnuté inak) neznamena povinnosť vlastníka uhrádzať za oprávneného z vecného bremena náklady spojené s užívaním danej nehnuteľnosti. Už zo samotného označenia týchto platieb (platby za služby spojené s užívaním bytu) vyplýva, že sú spojené s užívaním bytu, teda znášať ich má ten, kto tieto služby užíva, a to bez ohľadu na to, že zo zmluvného vzťahu o výkone správy alebo v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov má túto povinnosť vlastník bytu. Vzťah medzi správcou bytového domu a vlastníkom bytu (podobne vzťah medzi dodávateľom energií a vlastníkom bytu) je iným právnym vzťahom než vzťah medzi vlastníkom bytu a jeho užívateľom. Aj keď vo vzťahu k poskytovateľovi služieb spojených s užívaním bytu vlastník bytu zodpovedá za platby za tieto služby, je ten, kto reálne tieto služby užíva, povinný ich uhradiť - či už priamo poskytovateľovi týchto služieb alebo preplatením úhrad za tieto služby vlastníkovi bytu, ak ich uhradil vlastník bytu. Z konania vyplynulo, že odporkyňa (žalovaná) v predmetnom byte vôbec nebývala, ale býval v ňom výlučne navrhovateľ (žalobca, ktorý v konaní ani netvrdil opak), pričom nebolo preukázané, že by medzi navrhovateľom a odporkyňou (žalobcom a žalovanou) bola výslovne dohodnutá povinnosť žalovanej platiť platby za služby spojené s užívaním bytu (žalobca odkazoval len na znenie dohody o vecnom bremene v darovacej zmluve, žiadnu inú preukázateľnú dohodu o platbách spojených s užívaním bytu neuvádzal).

Z uznesenia Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 2C/1/2016-19 zo dňa 03.01.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/ 66/2017-78 vyplýva, že žalovaná ako vlastníčka bytu pristúpila k umožneniu odpojenia predmetného bytu od prívodu vody z dôvodov, spočívajúcich výlučne v správaní sa žalobcu, ktorý dlhodobo od roku 2014, napriek opakovaným ústnym, telefonickým a písomným výzvam žalovanej i správcu bytov neplatí úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu. Vecné bremeno, zriadené v prospech žalobcu, ho oprávňuje výlučne na doživotné užívanie bytu a bývanie v ňom, nie však na bezplatné požívanie plnení súvisiacich s užívaním bytu, čo skonštatovali prvostupňový i odvolací súd vo veci sp.zn. 6C/84/2014, o ktorých má žalobca nepochybne vedomosť. Žalovaná po nariadení neodkladného opatrenia bez ďalšieho pristúpila k odstráneniu závadného stavu a na svoje náklady umožnila opätovné pripojenie bytu k prívodu vody. Vlastné správanie žalobcu, ktorý sice má právo byť užívať a bývať v ňom, avšak nie bezodplatne v tom zmysle, že by nebol povinný uhrádzať náklady za plnenia poskytované a súvisiace s užívaním bytu žalobcom, potom nesporne prispelo k odpojeniu bytu od prívodu vody. Listom zo dňa 19.12.2016 žalovaná oznámila žalobcovi na jeho výzvu na vrátenie daru, že mu byt nevráti, "nie je preto žiaden dôvod, ani ten ktorý uvádza vo výzve". Podľa názoru žalovanej k odstaveniu vody predchádzalo dlhodobé neplnenie si povinnosti, ktoré preukázateľne sú na strane žalobcu, na možnosť odstavenia vody bol žalobca opakovane upozornený a splnením svojich povinností mohol tomuto stavu predísť. V bode 5 darovacej zmluvy vo forme notárskej zápisnice zo dňa 27.03.2012 žalovaná vyhlásila, že pristupuje k zmluve o výkone správy, z ktorej znenia zo dňa 01.05.2012 vyplýva, že správu bytu vykonáva spoločnosť Byttherm s.r.o.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 628 ods. 1, § 630, § 151n ods. 1,3 Občianskeho zákonníka, § 8a ods. 1 písm. a/ zákona č. 182/1993 Z.z. a ustálil, že žalobca, ktorý sa domáha vrátenia daru, má na požadovanom určení vlastníckeho práva naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c/ CSP. Podľa ustálenej súdnej praxe (napr. R 88/1998, R 31/1999, R 61/1997) k zániku darovacieho vzťahu podľa ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka dochádza po splnení dvoch právnych skutočností. Musí byť preukázané hrubé porušenie dobrých mravov správaním sa obdarovanej voči darcovi alebo členom jeho rodiny a musí byť preukázaný jednostranný právny úkon darcu adresovaný obdarovanému, ktorým žiada vrátenie daru. Súd mal za preukázané splnenie prvej podmienky - výzva darcu(žalobcu) obdarovanej (žalovanej), aby vrátila dar (list zo dňa 12.12.2016). Bolo potom potrebné zaoberať sa splnením druhej podmienky - či žalovaná hrubo porušila dobré mravy správaním sa voči darcovi, žalobcovi. Z výzvy na vrátenie daru zo dňa 12.12.2016 a zo znenia žaloby súd ustálil, že žalobca považuje za hrubé porušenie dobrých mravov žalovanej voči žalobcovi okolnosť, že dňa 09.11.2016 žalovaná ako vlastníčka bytu, daru dala príkaz (súhlas) k demontáži vodomeroz a prívodu vody do bytu a tak podľa názoru žalobcu došlo k hrubému porušeniu mravov, úmyselne mu znemožnila užívanie bytu. Súd potom skúmal konanie žalovanej len od momentu, kedy malo podľa tvrdení žalobcu nastať, v danom prípade od 9.11.2016 do momentu výzvy zo dňa 12.12.2016 na vrátenie daru. Súd v rámci tohto predmetu sporu nemohol skúmať iné skutky a ostatné tvrdenia preto súd považoval za právne irelevantné, mimo predmet sporu a nezaoberal sa nimi.

4. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca nepreukázal také správanie sa žalovanej voči nemu, ktoré by dosahovalo značnú intenzitu, alebo by bolo sústavné tak, ako to súdna prax pre úspešné uplatnenie nároku na vrátenie daru a bolo by vyvolané výlučne iba konaním a správaním žalovanej bez toho, aby bolo vyvolané vzájomným správaním sa žalobcu voči žalovanej. Právo darcu na vrátenie daru nezakladá každé negatívne správanie sa obdarovaného voči darcovi. Toto právo nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov obdarovaným (R 31/1999). Predpokladom vrátenia daru je len také negatívne správanie sa obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky významné okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. O také správanie ide spravidla v prípade porušenia dobrých mravov spôsobom vyznačujúcim sa značnou intenzitou alebo sústavnosťou (opakovanosťou), pričom jeho vonkajším prejavom môžu byť fyzické násillie, hrubé urážky, neposkytnutie potrebnej pomoci, hrubý nezáujem a pod. V súlade s § 630 Občianskeho zákonníka možno za právne relevantné považovať len také správanie sa obdarovaného, ktoré sa objektívne prejavilo. Pritom nie je rozhodujúci subjektívny pocit a úsudok darcu (R 61/1997). Pri posudzovaní správania obdarovaného treba vziať do úvahy a hodnotiť i správanie sa samotného darcu v tom zmysle, či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu (princíp vzájomnosti). Uplatnenie princípu vzájomnosti znamená, že pri skúmaní určitého správania obdarovaného z hľadiska, či vykazuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov, sa vezme na zreteľ tiež správanie darcu za účelom posúdenia, či on sám sa nespráva alebo nesprával voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a

či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny. V kladnom prípade sa darca nemôže úspešne domáhať vrátenia daru, lebo následnú (darcom vyvolanú) reakciu obdarovaného (i keby bola nevhodná) by nebolo možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Výnimkou by však bolo také správanie sa obdarovaného, ktoré by bolo v zrejmom nepomere k správaniu sa samotného darcu.

5. Žalobcom tvrdená demontáž vodomerov predmetného bytu a obmedzenie prívodu teplej a studenej vody dňa 09.11.2016 bolo v konaní preukázané. Súd však toto správanie a konanie žalovanej nepovažoval za konanie v hrobom rozpore s dobrými mravmi, vzhľadom na správanie žalobcu, ktorý preukázateľne dlhodobo, od roku 2014, neplatí za služby spojené s užívaním bytu a tieto neplatil ani potom, čo podal prvú žalobu na určenie vlastníckeho práva k daru (2014), a v ktorom konaní bolo skonštatované tak prvostupňovým súdom i odvolacím súdom, že z dohody zo dňa 27.03.2012 (kedy došlo zároveň k darovaniu) o zriadení vecného bremena mu táto povinnosť vyplýva, t.j. žalobca je povinný hradiť náklady spojené s užívaním bytu, a že vecné bremeno zriadené v jeho prospech ho oprávňuje výlučne na doživotné užívanie bytu a bývanie v tomto byte, nie však na bezodplatné požívanie plnení súvisiacich s užívaním bytu (voda, elektrina, plyn atď.) Žalobca dlhodobo od roku 2014 tieto náklady spojené s užívaním bytu neplatí, a to ani v čase demontáže vodomerov ani dňa 12.12.2012, kedy žalobca pristúpil k výzve na vrátenie daru. Súd nezistil odlišný výklad uvedeného pojmu- vecné bremeno spočívajúce v doživotnom bezplatného práva užívania a bývania ako to, že darca neplatí obdarovanému nájomné, čo je výklad pojmu "bezplatné užívanie a bývanie", platí však svoju vlastnú spotrebu, energie, služby spojené s užívaním bytu. Pri opačnom výklade (výklad podľa žalobcu) by mohla nastať situácia, že žalobca by si mohol do bytu objednať nadštandardné služby a žalovaná by bolo povinná za žalobcu tieto nadštandardné služby platiť. Pri analogickej aplikácii § 151n ods. 3 Občianskeho zákonníka ten, kto je oprávnený užívať cudziu vec, je povinný znášať primerané náklady na jej zachovanie a opravy. Cudziu vec užíva žalobca, pretože žalovaná - obdarovaná je už vlastníčkou, preto žalobca je povinný znášať primerané náklady na zachovanie veci a opravu veci. Podľa 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Vlastníčkou bytu je žalovaná. Byt neužíva, nepožíva jeho plody a úžitky, pretože ho nemôže prenajímať cudzej osobe za trhové nájomné. Nemá žiadne práva vlastníka, len povinnosti. Podľa názoru súdu by bolo práve v rozpore s dobrými mravmi výklad pojmu vecného bremena, keby navyiac žalovaná platila namiesto žalobcu aj spotrebu energií a služieb spojených s užívaním bytu, ktoré využíva výlučne darca, v konkrétnom prípade žalobcu. Uvedené skonštatovali i sudy (vec tunajšieho sudu sp.zn. 6C/84/2014), ktoré sa doteraz vzťahom žalobcu a žalovanej ako oprávneného a povinnej z vecného bremena zriadeného zmluvou dňa 27.03.2012 zaoberali, t.j. konkrétne kto z nich má znášať náklady spojené s užívaním, a ustálili, že touto osobou je žalobca. Žalobca si túto svoju povinnosť neplní (a to ani čiastočne), čím dochádza k ujme na právach a oprávnených záujmoch žalovanej, ktorá má ako vlastníčka bytu práva a povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy o výkone správy. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že žalovaná k odpojeniu vodomerov, teda ku krajnému, radikálnemu riešeniu žalovaná pristúpila z dôvodu chrániť svoj majetok, keď v približne v rovnakom čase tiež čiastočne uhradila náklady (za služby žalobcom už spotrebované) v úmysle predísť navyšovaniu sankcií - úroku z omeškania, nákladom vymáhania a v úmysle vzhľadom na výšku nedoplatku predísť výkonu zákonného záložného práva formou dražby. Žalobca preukázateľne o možnosti (hrozbe odpojenie prívodu vody) v dostatočnom predstihu vedel a aj napriek tejto skutočnosti a to ani potom, čo obdržal rozhodnutia súdov, v ktorých sa konštatuje jeho povinnosť platiť náklady za služby spojené s užívaním bytu, náklady neuhradil. Z tohto dôvodu je súd názoru, že konanie zo strany žalovanej, vzhľadom na správanie žalobcu, nemožno považovať za správanie, ktorým by hrubo porušila dobré mravy. Žalobcovi tak nevznikol nárok domáhať sa vrátenia daru, účinky vrátenia daru nenastali, žalovaná je naďalej vlastníčkou tohto daru, a preto súd prvej inštancie žalobu zamietol.

6. Súd prvej inštancie nevykonal dôkaz, navrhnutý žalovanou, výsluch svedka, zamestnankyne správcu bytov na okolnosti hrozby dražby predmetného bytu v súvislosti s nedoplatkom, pretože vzhľadom na ostatné dôkazy existenciu hrozby dražby mal dostatočne preukázanú a ento dôkaz považoval za nadbytočný.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1,2 CSP.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že žalobe bude vyhovieť. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a

h/ CSP. Uviedol, že v konaní nebolo preukázané, že by sa voči žalovanej správal v rozpore s dobrými mravmi, a preto nesúhlasí s bodom 24 rozsudku. Povinnosť platiť poplatky spojené s užívaním bytu mu nevyplýva z dohody o zriadení vecného bremena ani zo žiadneho právneho predpisu. Naopak zo zmluvy o výkone správy, ku ktorej žalovaná pristúpila, vyplýva, že žalovaná je povinná platiť poplatky spojené s užívaním bytu. Z dohody o zriadení vecného bremena vyplýva, že strany sa dohodli na bezplatnom bývaní a užívaní predmetného bytu v prospech žalobcu, žalobca nie je povinný platiť žiadne náklady spojené s užívaním bytu. Voči žalovanej sa nedopustil žiadneho porušenia právnych predpisov alebo morálnych zásad, preto bezdôvodné konanie žalovanej, ktorým odpojila prívod studenej a teplej vody v byte, je hrubým porušením dobrých mravov.

9. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadrila tak, že žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, na ktoré súd prvej inštancii neprihliadal, neuviedol, aké konkrétne skutočnosti mal brať súd do úvahy, hoci z dôkazov nevyplývali. Poukázala na to, že dôvodom nesúhlasu s demontážou vodomerov bolo dlhotrvajúce nevhodné správanie sa žalobcu. Po zmene vlastníckeho práva žalobca plynulo, pravidelne uhrádzal všetky platby správcovskej spoločnosti, a to až do jesene roku 2014. Žalobca sa nikdy neodhlásil z odberu elektrickej energie, túto vo svojom mene uhrádza nepretržite doposiaľ.

10. Ďalšie písomné vyjadrenia vo veci podané neboli.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

12. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

13. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Žalobca uplatnil vo svojom odvolaní odvolací dôvod spočívajúci v tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

18. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývali z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

19. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje.

20. V rozhodovanej veci odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany, skonštatoval, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP a v napadnutom rozsudku sa riadne vysporiadal so skutkovou i právnou argumentáciou strán vznesenou v prvostupňovom konaní. Odvolací súd sa v zmysle vyššie uvedeného v celom rozsahu stotožňuje so skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, ako aj s jeho právnym posúdením, vo vzťahu k čomu poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje.

21. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza nasledovné:

22. Súd prvej inštancie žalobu zamietol, pretože v konaní neboli splnené zákonné podmienky na vrátenie daru podľa §630 Občianskeho zákonníka, keď po vykonanom dokazovaní vyhodnotil, že konanie žalovanej v súvislosti s odpojením vodomerov a obmedzením prívodu vody v predmetnom byte, nevykazuje známky hrubého porušenia dobrých mravov vzhľadom na skutočnosť, že žalobca dlhodobo neplní svoje povinnosti a vôbec neplatí platby za služby spojené s užívaním bytu, ktoré za neho uhrádza žalovaná. Žalobca v odvolaní namieta, že z darovacej zmluvy a dohody o zriadení vecného bremena zo dňa 27.03.2012 mu nevplyva povinnosť platiť platby za služby spojené s užívaním bytu, naopak, tieto má za neho platiť žalovaná, ktorá pristúpila k zmluve o výkone správy bytu.

23. Odvolací súd sa v tomto smere stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že zriadením uvedeného vecného bremena sa žalovaná (nový vlastník) ako povinný z vecného bremena vzdala jedného z vlastníckych atribútov - práva danú vec užívať, v prospech žalobcu, oprávneného z vecného bremena, a to bez nároku na odplatu. Bezplatné právo bývania a užívania však automaticky, pokiaľ nie je zmluvnými stranami dojednané inak, neznamená povinnosť vlastníka uhrádzať za oprávneného z vecného bremena náklady spojené s užívaním danej nehnuteľnosti. Vzťah medzi správcou bytového domu a vlastníkom bytu, ktorý odvolateľ namieta, je iným právnym vzťahom než vzťah medzi oprávneným a povinným z vecného bremena. Skutočnosť, že žalovaná v zmluve zo dňa 27.03.2012 pristúpila k zmluve o výkone správy bytu, neznamená nič iné, len to, že žalovaná ako vlastník bytu zodpovedá za plnenie platieb spojených s užívaním bytu vo vzťahu k správcovi, resp. poskytovateľovi služieb spojených s užívaním bytu s tým, že povinnosť znášať tieto platby svedčí tomu, kto služby a plnenia požíva.

24. Žalobca k veci samotnej vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci na základe odôvodnených skutkových a právnych záverov, a jeho rozhodnutie je správne a zákonné. Vzhľadom na uvedené sú odvolacie námietky žalobcu uplatnené neoprávnené. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

25. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na ich náhradu žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu.

26. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovanej rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).